

De ziekte van Krankheimer.

eenakter

van Herwig Van Landuyt.

Personages:

Luc Krankheimer: zieke.

Anja: Lucsvrouw

Eric: bezoeker

Decor.

**De zieke ligt in pyjama op een veldbed in de living. De
keukendeur achter hem staat op een kier.
Op een stoel naast het bed, de bezoeker.**

De ziekte van Krankheimer.

Luc: hij zou ze in zijn testament gezet hebben ...

Eric: godverdomme ! In haar blootje waarschijnlijk.

Luc: ik herhaal maar wat ik vóór mijn accident gehoord heb.

Eric: op café moet je niet meeluisteren, je moet meedrinken.

Luc: dat helpt ook niet direct !

Eric: 't helpt na een tijdje en 't hangt ervan of wat je drinkt. Je moet niet eender wat drinken.

Luc: vanzelfsprekend. Maar helpt het om de waarheid uit te vissen ?

Eric: de waarheid ? Welke waarheid ? Met de waarheid is niemand gediend. Zijzelf dient ook niemand en dient ze toch, dan dient ze twee heren tegelijk en geen twee vagebonden.

Luc: volgens jou krijgt ze dus niks.

Eric: twee keer niks. Alles voor de nonnen. 't Is heel simpel, als ik ooit in een tehuis voor dementerende bejaarden terechtkom en ik voel dat de eerwaarde zusters mijn fortuin willen afluizen houd ik me van de domme. Ik zeg dat ik gezien mijn toestand niet weet waar ik het gelaten heb. Ze mogen mij niet slaan: 't zijn zusters. En wat haar geval betreft: met twee keer niks is ze nog goed af. 't Had erger kunnen aflopen.

Luc: 't Kan altijd erger. Tegen wie zeg je 't ! (Denkt na) erger ? Op welke manier ?

Eric: Ze had vóór hem kunnen sterven. Alle mannen zijn weliswaar egoïsten maar ondertussen laten we de poppetjes toch maar lekker volop alleen genieten van de laatste tien jaar van hun leven.

Luc: als wij dood zijn.

Eric: ja spijtig genoeg. Dat we ze niet langer kunnen kloten is een hiaat in ons bestaan.

Luc: 't is best dat je nooit trouwt. Je overdrijft en je vriend Jim is nog erger. Van hem zou 'k de muren oplopen.

Eric: Jim heeft brute pech: zijn uiterlijk. Met zijn tronie kan hij niet eens te biechten gaan. Hij heeft het één keer geprobeerd maar toen hij hem zag komen heeft de pastoor onmiddellijk langs een geheime gang de biechtstoel verlaten.

Luc: zeker ?

Eric: zeker want de onderpastoor riep door de micro "de pastoor heeft de biechtstoel verlaten de pastoor heeft de biechtstoel verlaten de pastoor heeft de biechtstoel verlaten ..."

Luc: was't geen bandje ?

Eric: bijlange niet. Want na een tijdje riep hij verstrooid als hij is: "Elvis has left the building "Elvis has left the building "Elvis has left the building ..."

Luc: 'k zal 't maar geloven.

Eric: jij gelooft ook alles. Jij gelovige klootzak !

Luc: 't is dus niet waar.

Eric: 't is de zuivere waarheid. 't Evangelie volgens Sint Jim.

Luc: ze beweren dat 't zelfmoord was.

Eric: 't was de enige manier om van zijn eretitels te kunnen blijven genieten.
Hierbeneden zouden ze hem vroeg of laat toch zijn afgepakt.En met jou ? Gaat het een beetje ?

Luc: 't gaat (aarzelt) 't gaat goed.

Eric: goed ? Da's nog beter (geeft hem een schouderklopje).

Luc: Ai !

Eric: sorry 'k dacht dat je op je hoofd gevallen was.

Luc: 't is al weer over.

Eric: wat ? Wat over ?

Luc: de pijn.

Eric: pijn kunnen we missen als kiespijn. 'k Heb godverdomme gister op mijn lip gebeten. 'k Dacht dat 'k doodging. Maar 't zal moment niet geweest zijn. Nu ja beter dat dan een etterbuil op mijn gat.

Luc: ondertussen lig ik hier al meer dan drie maanden drie volle maanden ! Zou je 't

kunnen geloven ?

Eric: en dan ? Lig je hier niet goed ? Je kan nergens beter liggen.

Luc: 'k zou willen werken.

Eric: werken ? Zeg me dat 't niet waar is !

Luc: 'k ben nog te zwak. Niet de minste weerstand ...

Eric: je vrouw werkt toch of doet ze alsof ?

Luc: ze werkt. Gelukkig maar.

Eric: gelukzak ! Je moet ervoor zorgen dat ze haar loon volledig afgeeft of nee laat haar een klein gedeelte vóór ze dat werkspelletje beu wordt. Je mag ze niet uitpersen.

Luc: geen haar op mijn hoofd ...

Eric: en je moet niet de hele tijd je mening zitten te geven als j 'er geen hebt.

Luc: sorry. Ik ...

Eric: is Tom hier geweest Tom Petercam ?

Luc: vorige week als ik me niet vergis. Hij kwam van bij Raes de huisarts.

Eric: woensdag ?

Luc: ja. Ja woensdag.

Eric: er zat nogal behoorlijk wat volk in de wachtzaal.

Luc: zoals altijd.

Eric: "zeggen dokter dat'k daarmee mijn huiswerk moet maken". Je kon de hele wachtzaal horen lachen tot hier.

Luc: hij zal nog patiënten verliezen door die gebrekkige insonorisatie. Iedereen is daar niet mee gediend.

Eric: integendeel. Hij heeft er van langsom meer. En vertel eens toen 't gebeurd is was je ergens in Duitsland.

Luc: ja ergens op de buiten.

Eric: waar ergens ?

Luc (denkt na): op 627 km van Berlijn en 666 van Dresden.

Eric: godverdomme daar !

Luc: 'k ben er in de tang genomen door twee terreinwagens en 't had nog erger kunnen zijn had ik 't stuur losgelaten.

Eric: en direct wist je hoe laat het was.

Luc: het was 15 uur 30' ongeveer. Anja heeft 't stuur overgenomen. Zes uur later waren we thuis.

Eric: en eenmaal thuis ben je gevallen.

Luc: ja op mijn achterhoofd, schedelbreuk en op mijn staartbeen. Daar in de keuken.

Eric: godverdomme !

Luc: 'k heb dan maar van de nood een deugd gemaakt: 'k heb leren werken op de computer.

Eric: prima. Je moet met je tijd meeleven zoniet leeft hij je voorbij om je in de prehistorie achter te laten.

Luc: 't is lastig. 'k Heb nog veel hoofdpijn, 'k kan niet zitten en 'k schijt zoals een lori van de blauwe bergen.

Eric: in alle richtingen.

Luc: ja de antibiotica.

Eric (geeft hem een knuffel): sukkelaar. Hebben ze je lang gehouden in 't ziekenhuis?

Luc: vijf dagen nachten ingerekend.

Eric: vijf dagen ! Heb je er dan tenminste van geprofiteerd om 't tikspel te spelen met de verpleegsters ?

Luc: in mijn ...

Eric: nee zeker.

Luc: 'k lag in een donkere kamer.

Eric: en dan ? Zoveel te beter. Hoe donkerder hoe beter.

Luc: 'k had schele hoofdpijn.

Eric: met jou is 't ook altijd wat.

Luc: ik weet het. Als er ergens hondenpoep ligt, trap ik erin. Gegarandeerd. Eén keer is 't me zelfs gelukt in poep te trappen waar er geen lag.

Eric: ze hebben zaterdag Lucien de substituut gecremeerd. Er was wel duizend man: de crematie van de eeuw. Heb je 't gelezen ?

Luc: ja.

Eric: en ?

Luc: 'k zou't niet weten. ' k Heb niet geluisterd.

Eric: een levensgenieter die Lucien. Godverdomme die heeft zich doodgenoten.

Luc: dat is goed mogelijk. Elk leven heeft zijn schaduwzijde en geeft stof tot schrijven maar eens geschreven geeft het enkel nog stof.

Eric: sommigen gaan dood en zijn niet zot genoeg om ooit zot te zijn geweest.

Luc: wat wil j'er aan doen ...

Eric: is mijn vriendin al op bezoek geweest, mijn laatste E-maillief ?

Luc: nee Rafaella was hier gister.

Eric: Rafaella Santi ? Rafaella met de immer bruine benen ?

Luc: ja. Die heeft nu eens onnoemlijk veel onder de zon geleden.

Eric: ze heeft geleden op alle stranden van de wereld. Een geoliede pannenkoek tussen zand en zon en even onfortuinlijke lotgenoten.

Luc: zo ongeveer.

Eric: als een zus van de beek kronkelt hun overborrelend navelzweet zich telkens weer als een maternoster een weg tussen hun dijen naar beneden.
Godverdomme ! En mijn vriendin is nog niet geweest ?

Luc: hoe ziet z'eruit ? Lijkt ze op de voorgaande ?

Eric: alle vrouwen zijn eender. Ze zijn mekaar waard. Als er eentje op bezoek komt en beweert dat ze mijn vriendin is laat je haar 't voordeel van de twijfel. Daar hebben alle oplichtsters recht op.

Luc (aarzelend): okay.

Eric: of nee 'k heb een beter idee. 'k geef haar een pisglas mee een zuiplapurinaal een nabuchodonosor. Je weet hoe petieterig die dingen in de ziekenhuizen zijn, of doe'k je meer plezier met een pillenschietter die de pillen rechtstreeks naar de maag brengt ?

Luc: liever een urinaal een magnum is goed. 't Moet bestuurbaar blijven.

Eric: mij goed maar niet zeuren als 't er niet in kan als 't overloopt.

Luc: 't zal erin kunnen. 't Moet erin kunnen.

Eric: wat was je feitelijk aan 't doen in Duitsland ? Kon je dat hier niet krijgen dat CVA-tje ?

Luc: skivakantie.

Eric: we leven allemaal te gevaarlijk. Was ik jou 'k ging van dat bed niet meer af.

Luc: ik stel me vragen ...

Eric: als 't dat maar is. Je hebt er al die zich vragen stellen als je met een slagersmes achter je vrouw aanzit om je conditie aan te scherpen. Doe je dat ook ?

Luc: 'k kan niet lopen.

Eric: waar zijn mijn gedachten ...

Luc: 't is omdat ik niet kan lopen dat ik me vragen stel. Kon ik lopen kon ik er van weglopen, ze achterlaten.

Eric: 't leven kan beroerd zijn Krankheimer jong.

Luc: ik neem antidepressiva waarschijnlijk omdat ik bof dat 'k zo goed afgelopen is, een idee van de neuroloog.

Eric: dacht ik al.

Luc: en antibiotica omdat ik zo verzwakt ben dat ik wel prostaatproblemen zou kunnen krijgen.

Eric: en corticoiden ?

Luc: ja met 't oog op mogelijke ontstekingen.

Eric: je moet op alles voorzien zijn. 'k Zie het 't gaat goed met je. Je bent in goeie handen (neemt zijn hoofd in beide handen, betast zijn nek). Kleine nekbul, alles kits. Doe zo voort en laat je vooral niet cremeren zolang er nog leven in zit. En wat neem je voor je maag ?

Luc: een paar lepels walgelijk zoete stroop.

Eric: en bloedverdunners ?

Luc: twee soorten.

Eric: twee ! Godverdomme je kunt makkelijk honderd worden op die manier.

Luc: wie weet. Iets minder is ook goed.

Eric: allez allez je moet 't onderste uit de kan willen. Honderd of niks.

Luc: honderd dan maar.

Eric: en je cholesterol ?

Luc: met pillen onder "control".

Eric: jichtaanvallen ? Laat me je voeten eens zien (trekt Lucs sokken uit). Oei oei oei je hebt geen overschot.

Luc: ik weet het.

Eric: heermoes nemen in grote hoeveelheden, verpulverd. Steek je tong eens uit.

Luc (steekt ze uit): hoe zit het ermee ?

Eric: walgelijk. Was't de mijne 'k zou ze niet eens durven uisteken. 'k Zou ze inslikken. En wat doe je tegen de aften ?

Luc: gorgelen.

Eric: 't zit erin dat gorgelen alleen niet volstaat. We zullen zien. Eerst moeten we je aan 't lopen krijgen.

Luc: bah 'k lig hier eigenlijk niet slecht.

Eric: en de ziekteverzekering ?

Luc: o die !

Eric: niks ?

Luc: wat dacht je !

Eric: zelfstandigen hebben anders wel een herenleven. Geen haan die er naar kraait als ze niet opstaan.

Luc: zo slecht af zijn we niet. 't Kan altijd beter weliswaar.

Eric: je gaat hier godverdomme toch niet beginnen zeiken zeker. Daar kan ik niet tegen.

Luc: rustig maar. Jaag je niet op. Kom hier, zet je op de rand van 't bed . Stroop je mouw op dat'k je bloeddruk kan meten.

Eric: is dat wel nodig. Waar is dat goed voor ?

Luc (bekommerd): zie je wel. Veel te hoog. Problemen in 't verschiet.

Eric: 't moest er van komen met je gejammer. 'k Had het kunnen weten.

Luc: sorry. Tegen de tijd dat je weggaat is hij alweer gezakt.

Eric: ik hoop het voor jou want 't zou hier kunnen stuiven. Ik kom hier kerngezond binnen en 'k ga als een wrak buiten. 'k Herken mezelf niet meer.

Luc: je bent een beetje rood aangelopen. Da's alles.

Eric: valt het nog mee ?

Luc: ja natuurlijk. Vertel eens hoe gaat het eigenlijk met je broer ?

Eric: o die ! Altijd weer aan 't uitbreiden, nu in Polen. Vorige maand bezoek van de Economische Inspectie, veertien dagen geleden van de Asociale. Om middernacht. Ze wilden weten of hij niet te lang werkte.

Luc: en ?

Eric: hij zei gewoon: "ik ben de baas, ik werk zolang ik wil."

Luc: vroegen ze geen bewijzen ?

Eric: bewijzen ? Hij zei zoiets van: 'k heb mijn aandelen niet bij. Ze zijn op de Beurs gebleven." en vóór er eentje "da's goed voor 1 keer" kon zeggen, had hij ze al buitengewipt.

Luc: hij heeft altijd van aanpakken geweten.

Eric: da's wat anders als jij met je luizig frietkraam. Jij zult altijd wel een zieke sukkelaar blijven. Waarom ga je zelf ook niet naar de Beurs ?

Luc: 'k Zie me daar al genoteerd staan tussen Fortis en GBL, "frietjes Luc".

Eric: waarom niet ?

Luc: je moet de kleinen niet kleineren. Die zijn klein genoeg. Kleinere de groten. Die zijn meestal te groot om het te merken.

Eric: mijnheer is op zijn tenen getrapt. Hoe kan je in godsnaam in zo'n lullig kraam je boterham verdienen ? Ben je niet beschaamd ! Anja moest je buitenschoppen.

Luc: ze heeft me nog nooit geschopt. Ze heeft er geen aanleg voor.

Eric: vrouwen zijn niet te begrijpen. 't Zijn geen wezens zoals wij. Maar 'k geef toe, van alle muziek zijn zij de mooiste instrumenten.

Luc: Anja heeft alles wat een schamele frietverkoper zich kan wensen en daarbij vloekt ze met twee woorden, zij.

Eric: ik hou niet van mensen die vloeken en zeker niet van vrouwen die vloeken. Alleen viswijven horen te vloeken en dan nog. Vloeken getuigt van een gebrek aan opvoeding. Zeg het haar maar.

Luc: dat 't een exclusiviteit is van viswijven op de vismarkt, zal ik het haar zo zeggen ?

Eric: als ze voor een dame wil doorgaan, dat ze dan de viswijven laat vloeken onder mekaar of met hun kloteklanten. Zij kunnen gerust mekaar de huid vol schelden met namen van vogels en prinsessen op de vismarkt of elders. Waar 't op aankomt zijn uur en tijd.

Luc: ze wachten best tot de tijd vloekrijp is als ik het goed begrijp.

Eric: ja natuurlijk stommeling. Zie je bijvoorbeeld Eyskens ...

Luc: Eyskens de politicus.

Eric: ja die. Te bescheiden om beroemd te kunnen zijn. Zie je hem al terug naar school optrekken, de boekentas op de rug, met de voorkennis hem eigen in de uitdagende zelfvoldane blik en een bemoederend oog voor de juf ? Nee toch zeker ?

Luc: nee. Dat mag hij voorgoed vergeten.

Eric: zo is't met alles.

Luc: "alles op zijn tijd" zei mijn grootmoeder altijd.

Eric: je grootmoeder die was uit ander hout gesneden dan jij. Op een keer, weet je 't nog, vroeg Rita Franssen haar mening over ...

Luc: over Castro of over ...

Eric: 't doet er niet toe. Ze zei lachend: " ' k wil graag mijn mening met je delen. Je mag er gerust de helft van hebben."

Luc: ze meende het. Ze meende altijd wat ze zei.

Eric: hoe lang zou dat geleden zijn ?

Luc: wat je me nu vraagt

Eric: "ideeën zijn vluchtig en al snel voortvluchtig maar altijd vogelvrij." Dat was het.

Luc: had ze zelf in rode inkt geschreven op tekenpapier en grootvader had het voor haar ingekaderd.

Eric: je had geen grootjes van dertien in een dozijn, jij. Ze verdienden beter dan een ziek stuk frietventer als kleinzoon.

Luc: ik weet het. Ik ben verkeerd georiënteerd door 't PMS.

Eric: dat zal wel. Verkeerd georiënteerd godverdomme. En 's nachts lukt het een beetje om te slapen 's nachts ?

Luc: een uur of twee ... met slaappillen.

Eric: mijn broer heeft net twee kleine pillenmachinebedrijven overgenomen in Krakau.

Luc: slapen ze daar ook niet ?

Eric: die pillen komen allemaal naar hier naar 't Westen. Welke zot neemt er nu slaappillen !

Eric: juist, jij. Net wat ik zei. Ze komen naar hier met dat spul. Al hun smeerlapperij komen ze bij ons slijten. En is er nog plaats voor wat anders dan pillen ?

Luc: plaats ?

Eric: in je dieet godverdomme.

Luc: o daarin. 's Morgens yoghurt om de maag te bekleden en 's avonds wittekaas. Da's eens een andere bekleding.

Eric: groot gelijk. De variatie zal je deugd doen.

Luc: ik hoop het.

Eric: dank zij mijn bezoek zie je 'r al beter uit als daarnet.

Luc (gelukkig): echt ?

Eric: ik hoop maar één zaak dat je hier geen komedie opvoert om een pisglas cadeau te krijgen.

Luc: bijlange niet. Ik kan echt niet lopen niet staan niet zitten niet ...

Eric: en met Anja, kan je ...

Luc: vraag het haar zelf. Ze kan elk ogenblik hier zijn.

Eric: ik vrees het ergste. Ik vrees dat je in jouw toestand niet in staat bent ...

Luc: om me voort te planten. (Toont een doos Viagra.)

Eric: godverdomme ook dat nog.

Eric: die. Die pillen ook nog.

Luc: dekselse Krankheimer. Hoe komt dat ooit nog goed !

Luc (bekijkt zijn collectie pillen, zucht): hoe ?

Eric: heb ik je al verteld dat 'k beginnen schrijven ben ?

Luc: nee. Naar wie schrijf je zoal ?

Eric: met schrijven bedoel ik schrijven. Schrijven om te schrijven: boeken, romans, verhalen ...

Luc: dat is een sterk verhaal. Da 's andere koek. En heb je'r al veel geschreven ?

Eric: al verscheidene bladzijden en 'k ben pas gister begonnen. Schrijven is echt gemakkelijk. Papier spartelt nooit tegen als je talent hebt.

Luc: zoals jij.

Eric: ja. Je moet je maar van één zaak bewust blijven. Als je schrijft zoals een ander kan je beter een ander laten schrijven.

Luc: klopt. Mochten alle schrijvers door dezelfde zaken geboeid worden, liepen ze al gauw samen geboeid.

Eric: ik durf er niet aan denken.

Luc: haast je, dat' k je kan lezen.

Eric: tussen twee porties frieten in ... 'k voel je komen op je vuile sokken, met je vette vingers. Zo wil ik niet gelezen worden. Lees me op je sluitingsdag of beter nog: huur je een lectrice.

Luc: een goedkope dan, een beginnelinge.

Eric: een goedkope ! Waarom geen op vrijwillige basis, vrek. Vraag aan Anja om bij te leggen als ze toch werkt.

Luc: goed idee. Vraag jij 't haar. Jou weigert ze niks.

Eric: ik moet hier alles oplossen. Jij ligt er maar bij als een sarcofaag voor je pillen.

Luc: ik kan nu eenmaal niet lopen niet ...

Eric: je kon vroeger ook niet lopen. Wat kan je feitelijk behalve frieten verbranden ?

Luc: voorlopig ook niet.

Eric: godverdomme. Wanneer komt de dokter ?

Luc: als ik niet slechter word, vrijdag.

Eric: om welk uur ?

Luc: tegen de avond gewoonlijk.

Eric: reken op mij: 'k zal er zijn. Alleen is hij niet in staat je weer op de been te helpen. Dat is duidelijk. Samen zullen we je een pil vinden om je grijze stof te stimuleren want nu is 't daarboven een veldweg in de zomer.

Luc: nóg één !

Eric niet zeuren. Je hebt ze nodig.

Luc: okay één min of meer ...

Eric: vóór ik het vergeet, is 't waar dat Anja in haar jeugd nog miss geweest is, Miss Elzas-Lotharingen ?

Luc: wie zegt dat ?

Eric: ik heb dat gehoord bij de slager, bij Miel.

Luc: dan zal 't wel waar zijn. Op vakantie in de Elzas is ze eens Miss Varkenspoot geweest. Lang lang geleden. Ze was zestien of zeventien om maar te zeggen

Eric: Miss Varkenspoot. Doe me nu dood Miss Varkenspoot.

Luc: ja ja ja ja in eigen persoon mijn wolkske Chamade van Guerlain.

Eric: Anja godverdomme !

Luc: al meer dan 50 jaar wordt er daar elk jaar een nieuwe verkozen en geeneen met een varkensreukje aan.

Eric: 'k wil ze vandaag nog feliciteren. Weet je wat ik doe ? 'k Steek een varkenspoot in haar tas, zou dat niet grappig zijn ?

Luc: hemels. Doe er een strikje rond. Ze kan nu elke minuut binnenkomen maar kalmpjes aan, begin er niet direct aan te snuffelen. Laat ze eerst wat op adem komen. Mevrouw werkt namelijk aan haar lijn. Wat zeg je daarvan ? Ze loopt nu dagelijks naar kantoor heen en terug.

Eric: al lang ? Doet ze dat al lang elke dag ?

Luc: toch zeker een jaar of twee, weer of geen weer. Twee keer 3 à 4 km per week.

Eric: Miss Varkenspoot on the run. Wie zou dat ooit durven denken hebben. Wie van al haar bewonderaars die de zon hebben zien ondergaan achter de heuvels in de zee terwijl ze hun glas vulde of bijvulde en zeker van haar stukken glimlachend in hun ogen las wat ze van het landschap vonden.

Luc: godverdomme !

Eric: sst 't is de eerste keer dat ik je hoor vloeken. Vloeken is een teken van onmacht.

Luc: 'k wou alleen je zin afmaken.

Eric: vloek ik ook soms ? Let op je woorden. 'k Heb al ongelukken gedaan voor minder dan dat.

Luc: af en toe zoals iedereen.

Eric: ik ben niet iedereen. Ik distantieer me van iedereen van iedereen die vloekt en van iedereen die niet vloekt zelfs van mij. Als ik nog één keer vloek geef me dan een goeie schop tegen mijn schenen

Luc: later als ik weer kan lopen.

Eric: godver ... je ligt hier maar wat te liggen op je praalbed terwijl ons Anjaatje zich in 't zweet loopt. Je bent helemaal ongeschikt als partner voor mijn schatje.

Luc: we zijn complementair. Zij loopt en ik lig. Samen halen we een goed gemiddelde .

Eric: je haalt haar gemiddelde danig naar beneden. Eerlang bezorg je haar een runner's block.

Luc: een blok aan haar been of wat ?

Eric: een molensteen. Een molensteen aan elk van haar benen. Hoeveel heeft z' er ?

Luc: een molensteen ? Er bestaat geen steen die haar kan beletten te doen wat ze zich voorgenomen heeft.

Eric: en haar zus Sonja ? Nog aan de drank ?

Luc: ze zuipen allebei dat 't een lust is om er niet naar te kijken.

Eric: haar man ook ?

Luc: en of. Als zij haar eerste fles achter de kiezen heeft is Hans al aan zijn tweede vat bezig.

Eric: klasse. Mannen zijn polyvalenter op elk vlak gewoon beter. Daar kan geen twijfel over bestaan.

Luc: ik ben de uitzondering.

Eric: helaas. Anja steekt je in haar tas wanneer ze maar wil.

Luc: naast de varkenspoot.

Eric: Miss Varkenspoot zuipt je godver... onder de tafel vóór j'er erg in hebt.

Luc: in tegenstelling tot Sonja drinkt ze geen wijn. Je moet van iets doodgaan. Als ze al iets drinkt is 't een maltbiertje vóór ze gaat slapen.

Eric: dan is 't mijn Anja niet. Wat, slaapt ze hier niet bij jou ?

Luc: dit veldbed is eenpersoons en Anja alleen is twee personen.

Eric: als je 't zo bekijkt ...

Luc: Anja's zwak zijn snoepjes. Ze neemt er nog een laatste en dan nog één en daarna nog één en dan pas ... is 't zo goed als gedaan.

Eric: dan gaat ze haar frustraties weglopen, z' is er vanonder.

Luc: voor haar lijn. Ze loopt voor haar lijn.

Eric (werpt een blik in de keuken): vóór de vaat gedaan is.

Luc: mijn eenden zouden me wel helpen maar z' hebben er geen verstand van.

Eric: zo min als ik.

Luc: er is dus toch iets dat je niet kan.

Eric: ik wil er me niet op toeleggen. Ik eet en dan begin ik te schrijven.

Luc: blijven eten. Eten voedt.

Eric: wat je als schrijver nodig hebt is stilte voor de concentratie.

Alle meesterwerken zijn in stilte geschreven. De mijne ook. Die die 'k ga schrijven.

Luc: op 't terras van een café is 't daar stil genoeg ?

Eric: godver ... Luc. Ik moet je ook alles altijd weer uitleggen. Je hebt stille terrassen ...

Luc: zonder volk en je vloekte ei zo na met twee woorden.

Eric: en drukke. De drukke zijn enkel geschikt voor de productie van stationsromannetjes.

Luc: de stille voor de meesterwerken.

Eric: ja de mijne.

Luc: en de vakliteratuur ? Waar spuwen de frietexperten hun theorie ?

Eric: van geen tel. Voor dorpsidioten. Zelfs mijn kat kan frieten bakken.

Luc: zie maar dat ze niet in 't vet valt.

Eric: als't te heet wordt gaat ze kordaat achteruit net zoals jij op elk vlak trouwens.

Luc: die beroerte verbrodde mijn vakantie en voor wanneer is de jouwe gepland ?

Eric: ik blijf thuis. Ik baal als ik denk aan al diegenen die ze al rentenierend aan 't verdienen zijn terwijl ik op vakantie ben. Ik kan er gewoon niet tegen.

Luc: hier blijven dan.

Eric: zeker weten. Ik blijf hier om te schrijven.

Luc: dat is 't veiligst. Zo ben j 'er zeker van dat er hier geen onderkruipers zitten te schrijven tijdens je afwezigheid. Maar in godsnaam hou het simpel.

Eric: ik ben dat van zin. Schrijven is zoals striptease. Die moet ook zo simpel mogelijk gebracht worden en niet op een manier dat niemand er ook maar één kledingstuk van begrijpt. Als ik een vrouw beschrijf heb ik het niet over haar kus de geur van look cariës etensresten en zure oprispingen maar over 't

warmer vruchtvlees van haar dijen onder een opeenstapeling van boven-en onderrokken van wit en blauw pepita.

Luc: simpeler kan het niet .

Eric: vind ik ook.

Luc: en onze jeugdvriend Marc ?

Eric: aan lager wal. Zijn vrouw is er vandoor.

Luc: 't is niet waar !

Eric: in 't kort is hij verplicht om frieten te verkopen. Hij is nu al zo arm dat hij met kerstmis zijn gepikte kerstboom heeft moeten versieren met zijn snottebellen.

Luc: plezant is anders !

Eric: da 's waar. Anderzijds hebben rijken het ook niet altijd even gemakkelijk. Zij moeten zich voor 't kerstfeest een stal aanschaffen, armen leven erin.

Luc: als ik mag kiezen toch nog altijd liever min of meer rijk. Maar word ik arm blijft me de troost dat Anja er nog altijd niet vandoor is.

Eric: "nog altijd niet". Je vreest dus 't ergste net als ik. Ze is nu al een kwartier overtijd.

Luc: ze komt wel thuis. Ze heeft wel eens meer vertraging.

Eric: regelmatig vertraging ? Twijfel niet, stuur een privé detective achter haar aan.

Luc: ze is in prima conditie. Er is er geeneen die haar gaat kunnen volgen vrees ik.

Eric: eerst zien. Achter vrouwen lopen ze sneller dan achter mannen. Ze willen zich bewijzen. Alle mannen zetten hun beste beentje voor om vrouwen bij te benen.

Luc: 't zijn dus niet de vrouwen die achter ons aanzitten maar omgekeerd.

Eric: soms wel maar zij zijn kieskeuriger dan wij. Bij hen gaat het om de kwaliteit de geborgenheid, bij ons om de kwantiteit de records.

Luc: ik moet dus niet ongerust zijn. Van alle vrouwen is Anja de kieskeurigste.

Eric: bofkont ! Hoe heb jij ooit zo'n vrouw kunnen strikken !

Luc: zij legde de strik en ik heb hem toegetrokken.

Eric: je bent minder dom dan ik dacht. Misschien heb ik me in je vergist. Alles komt door je snertfieten. Die bederven alles. Morgen brengt mijn vriendin je magnum. Ze wil ook gaan schrijven maar dat lukt nooit. Nooit ofte nooit, ze kan niet pingpongen.

Luc: spijtig ! Maar zo erg lijkt me dat niet. Wie weet kent ze geen leukere spelletjes.

Eric: niet erg. Niet erg. Toch wel. Hoe zou ze kunnen schrijven als ze niet kan pingpongen. Schrijven is veel moeilijker dan pingpongen. Noem me eens één schrijver die niet kan pingpongen.

Luc: ...

Eric: zie je wel.

Luc: mocht nu blijken dat'k kan pingpongen – iets wat ik nooit geprobeerd heb – zou'k dan ook kunnen schrijven ?

Eric: je kan niet staan ! En laten we mekaar goed begrijpen. 't Is niet omdat je kunt pingpongen dat je kunt schrijven maar als je niet kunt pingpongen kan je zeker niet schrijven. En daarenboven stop met die flauwekul. Als je kunt schrijven schrijf het dan en laat me verder gerust. Je haalt me uit mijn concentratie met je geklets.

Luc: beloofd.

Eric: 'k zal je eens vertellen waarom ze wil schrijven de trut. Omdat haar vader in een kasteel woont dat mooier is dan dat in de buurt van Heidelberg ooit bewoond door de waarschijnlijke dichter van 't Nibelungenlied.

Luc: 't is niet waar.

Eric: wel waar.

Luc: wel wel wel wel wel. Asjemenou zoals mijn beste klant wel eens zegt.

Eric: vrouwen zijn vraagtekens en ik denk hierbij niet aan Amber maar aan Anja. Waar zit ze, weet jij het ?

Luc: vrouwen zijn kletskousen. Ze slaan een praatje thuis, onderweg, op kantoor. En als alle praatjes bont en blauw geslagen zijn komen ze eindelijk buiten adem thuis. En wat Anja betreft: haar pc op kantoor is zo versleten dat z'er niet eens meer mee kan praten.

Eric: praat jij er tenminste mee of keer je ze onmiddellijk ondersteboven ?

Luc: ik laat 't initiatief aan haar. Als ze wil kan ze zelfs met me praten.

Eric: praten met jou ? Wat zou ze tegen jou kunnen zeggen zeg me dat eens.

Luc: vraag het maar aan haar straks. Je zal je ogen en oren niet geloven.

Eric: 't wachten geeft me op de zenuwen (doet enkele lenigheidsoefeningen).

Luc: zal ik je een kalmeermiddel voorschrijven, ik bedoel geven ? Kies zelf maar in de etalage.

Eric: niet nodig. Ik ben een beetje gespannen. Hoe zou je zelf zijn als je vrouw maar niet thuiskwam.

Luc: 'k zou me niet ongerust maken. Zullen we een spelletje spelen ?

Eric: geen sprake van. Om van mijn zenuwen gebruik te maken om me in 't verlies te spelen. Dag Luc, en de ziekteverzekering betaalt niks zei je.

Luc: niks. De dokter op wiens advies ze wachtten heeft zijn kat gestuurd en die is ook niet gekomen. Miserie tot en met. En daar zaten we dan allemaal de ene op zijn honger de andere op zijn krukken. Niemand was verwittigd. De bedienden niet en wij de pikkelbenen nog minder.

Eric: 't is makkelijker een goeie schop te verkopen aan iemand die niets kan terugdoen dan aan een olympisch atleet. Maar je weet dat je op echte vrienden zoals ik blijvend kan rekenen. Vrienden van mijn soort verlies je nooit. Je kan ze hoogstens uit 't oog verliezen en dan nog.

Luc: dank je Eric.

Eric: een verrassing. Binnen een goeie maand verhuis ik naar de stad waar ik geboren en getogen ben en gefolterd door de plaatselijke jezuïeten. En nu jij !

Luc: gefolterd jij ? Laat me lachen. Ik steek er mijn hand voor in 't vuur dat er bij de jezuïeten nooit iemand werd gefolterd behalve de jezuïeten. En wat ga je in de stad zoeken, zal't daar wel rustig genoeg zijn om te schrijven ?

Eric: schrijven ? Wat schrijven ? O ja schrijven. Tegen de tijd dat ik verhuis loopt er de tentoonstelling van de caprichos Goya-Dali. Ik heb een zwak voor de caprichos met een lichte voorkeur voor capricho 65. Donde vá mamá vraagt Goya ons en Dali antwoordt: naar 't slachthuis.

Luc: de stinker !

Eric: kunst met de K van humor en als zoals nu, zo goed als alles kunst is is er

weinig kunst, tenzij kunst.

Luc: Anja is ook weer gaan schilderen.

Eric: Anja rijmt met Goya maar daar blijft het bij. Alsjeblieft. Schilderen is mannenwerk. Vrouwen hebben daar niks te zoeken.

Luc: zij zoekt er niks: verpozing of zo. Jij zoekt er iets achter.

Eric: dan zijn we akkoord, als ze haar doeken aandoet er halt houdt zoals wilde dieren aan een drinkplaats. Meer moet dat niet zijn.

Luc: 'k zal 't haar zeggen. (Aarzelt.) Haar doeken aandoet zoals wilde dieren een plas.

Eric: Anja zal me begrijpen. Jij bent geestelijk al aan 't aftakelen.

Luc: 'k ben pas 45 !

Eric: je was vroeger al niet van de snuggersten. Drink alvast thee van alsem salie en melisse. Baat het niet en dat riskeert in jouw geval, dan schaadt het niet.

Luc: 'k zal 't hem zeggen.

Eric: 'k zal 't hem zeggen. 'k Zal 't haar zeggen: 't is al dat je kunt zeggen. Godver ...

Luc: voorzichtig, je bloeddruk. Je moet je niet altijd weer inleven in andermans kwalen. Je had jezuïet kunnen zijn. Je had er de kop voor de

Eric: ik jezuïet ?

Luc: ja waarom niet.

Eric: inderdaad en jij bedelmonnik. Daarvoor heb je alleen (neemt zijn hand vast) een brede hand nodig.

Luc: ook maar half geschikt vrees ik.

Eric (draait en keert Lucs hand, zucht): blijf maar frieten bakken en rooster af en toe één van je eenden. Je zal minder in de stront zitten.

Luc: ik rooster er geen en ik eet er geen. Die mannen die hun eenden opeten hebben er nog nooit mee gesproken. Zo is 't makkelijk. Zo kan je je eigen moeder opeten als j' er toch niet mee praat.

Eric: je moeder opeten getuigt van slechte smaak. Ik zou dat nooit kunnen !

Eric: mijn opvoeding bij de jezuïeten ...

Luc: ja ja ja ja de jezuïeten .

Eric: mijn broer vergadert nu elke tweede zaterdag van de maand met de Rotary op de markt in " een dorp op zolder".

Luc: 't café van de nationalisten.

Eric: nee nee nee nee da 's ernaast bij Nelly. Daar zitten die smeerlappen.
Sommigen onder hen acht ik in staat hun leven te geven voor 't land van hun vaders, als er zoveel leuke ideeën zijn waarvoor je 't zonder gezichtsverlies te lijden zou kunnen geven.

Luc: scheefschijters !

Eric: met die soort mag je je aan 't ergste verwachten;

Luc: crapuul ! En de Rotary is dat niet iets voor jou ?

Eric: 'k heb het te druk met rentenieren. Wat al tijd dat daar niet inkruipt ! En nu zit ik hier al uren naar je gezeik te luisteren.

Luc: had ik het geweten ...

Eric: maar 't doet je plezier en veel heb je hier niet meer tegoe zo te zien.

Luc: denk je ?

Eric: sterf maar onbezorgd. Je kan er van op aan dat ik zal treuren als een beest eens het zover is.

Luc: lang ?

Eric: lang en welgemeend. Oprecht en innig.

Luc: da 's te veel. Je mag jezelf niet te kort doen. Echte vrienden leer je pas kennen op je sterfbed.

Eric: 't is al wel. Je herkent me nog. Dat is al een succes. Neem nog een antidepressivum.

Luc (slikt een pil) : normaal kikker ik op van bezoek maar vandaag ... gister als Rafaella hier was ...

Eric: gewoon een slechte dag. Je moet er nu maar eens gaan mee leven dat er niet veel goeie meer voor je weggelegd zijn.

Luc: helaas. Wil je 'r ook één om je op te monteren ?

Eric: 'k ga je toch niet ontrieven ?

Luc: bijlange niet. Met de voorschriften die 'k heb ben ik nog 16 maanden safe.

Eric: in dat geval ... (slikt er ook een). Zo 'k voel me al veel beter.

Luc: dat doet me plezier.

Eric: spijtig toch dat ik je zo snel ga verliezen. Gelukkig zijn er de pillen.

Luc: zonder 't spul konden we al vertrokken zijn.

Eric (schrikt op): vertrokken ? Naar waar ?

Luc: naar 't hiernamaals. Naar de eeuwige jachtvelden waar er dag in dag uit op ons geschoten wordt.

Eric: naar waar ? Jij misschien maar ik niet. Ik ben alleen wat depressief omdat ik op 't punt sta een goeie vriend te verliezen. Stel je in mijn plaats.

Luc: een goeie vriend ?

Eric: mijn beste vriend. De beste van alle goeie de slechte niet meegerekend. Zal ik een kaars aansteken ?

Luc: een kaars ? Is 't hier niet klaar genoeg ?

Eric: een kaars om te branden voor een gespecialiseerde heilige opdat hij je beter zou laten worden.

Luc: ken j 'er zo één ?

Eric: ik niet maar 'k dacht dat jij er misschien één ...

Luc: oei oei oei !

Eric: wat oei oei oei ?

Luc: 't is hopeloos en kaarsvet stinkt.

Eric: lijken ook. Wil je godver ... beter worden of niet.

Luc: ik zei 't al, 'k ben goed en 'k ben in elk geval goed zoals ik ben. Vertel me nog een mop, die van Jean-Marie.

Eric: straks niet klagen als 't te laat is. die mop ... ah ja. Er is een brandje bij de burens van Jean-Marie. De buurvrouw zit met de baby vast op de tweede verdieping en roept luidkeels om hulp. Jean-Marie komt er in zeven haasten bij en de buurvrouw smijt zonder aarzelen de baby in zijn armen. Jean-Marie zeker van zijn kunnen vangt hem perfect op en trapt hem bliksemsnel naar de vrijstaande speler verderop in 't veld.

Luc: klassekeeper. Klassemop. Eet je straks met ons mee als Anja thuiskomt of ...

Eric (steekt een sigaret op): wittekaas ? Nee bedankt. Ik eet straks met Amber bij haar thuis.

Luc: op 't kasteel ?

Eric: welk kasteel ?

Luc: dat van Ambers vader.

Eric: o ja dat !

Luc: wordt er lekker gekookt ?

Eric: heerlijke adellijke keuken. Haar moeder staat achter 't fornuis, haar vader achter zijn dochter.

Luc: overbezorgd zoals alle vaders.

Eric: nee. Waarom ? Hij weet dat ze bij mij in goeie handen is.

Luc: ze kan gewoon nergens beter zijn.

Eric: dat vind ik ook.

Luc: je kan ze leren pingpongen en daarna ...

Eric: natuurlijk. Ik kan ze van alles leren maar 'k heb daar geen tijd voor. En breng ik ze bij jou ben je bekwaam om ze te leren frieten in 't vet gooien.

Luc: als je ze dumpst kan ze zich dan naast mij installeren op 't stationsplein. Dat zie je van hier !

Eric: egoïst. Denk eens aan een ander ook. (Steekt een sigaret op.)

Luc: 'k heb niet leren aan anderen denken zoals jij. 'k Heb geen school gelopen.

Eric: geen school gelopen, geen school gelopen. 'k Heb je zien lopen.

Luc: ikke dikke buis mee naar huis.

Eric: uilskuiken ! Kon je niet spieken ?

Luc: eerlijk duurt het langst.

Eric: ja maar ondertussen ben j 'er al bijna geweest. Gelukkig maar dat 'k je vandaag in leven gehouden heb. En de dag dat ik er niet meer ben wat dan ?

Luc: 'k durf er niet aan denken. Maar 't enige wat je moet in 't oog houden is je

bloeddruk.

Eric: ik ben niet zinnens van te sterven maar 'k ben ook niet van plan om je elke dag weer in leven te komen houden. Ik moet ook een beetje aan mezelf denken.

Luc: morgen komt Amber. Die zal me ook wel kunnen in leven houden.

Eric: ik geef haar instructies mee om haar bezoek tot een goed eind te brengen.

Luc: voor haar of voor mij ?

Eric: voor ... voor allebei welteverstaan flauwe plezante.

Luc: dat belooft. Ik voel dat ik morgen een goeie dag ga hebben.

Eric: de slechte vallen altijd weer op mij. Waar kan ik dat verdiend hebben ?

Luc: een pil ?

Eric: graag als je 'r toch genoeg hebt (slikt er één). Daar knap je van op. Vergeet niet me in je testament te zetten voor de pillen. De rest interesseert me niet.

Luc: in je blootje is dat goed ?

Eric: alsjeblieft Lucske denk voor één keer een beetje aan mijn gezondheid. De jouwe is toch om zeep.

Luc: ik wil nog trachten te redden wat er te redden valt.

Eric: weet je wat we doen ? We sturen je met een ziekentrein op bedevaart of met een ziekenvliegtuig als je je 't kunt betalen.

Luc (weinig enthousiast): 't vliegtuig gaat vlugger maar ...

Eric: als 't valt is de trein vlugger.

Luc (kordaat): toch maar 't vliegtuig. De korte pijn.

Eric: mij goed. Ik wil wel een schriftelijke verklaring van je waaruit blijkt dat ik je 't vliegtuig niet opgedrongen heb. Gaat het nog om te schrijven of zal ik je hand vasthouden ?

Luc: waarom ?

Eric: vrouwen zijn niet te betrouwen en zeker de jouwe niet. ze keren hun vesten meer dan wij. Vanbuiten is 't chanel en vanbinnen C&A. Ik wil niet dat ze me de schuld geeft.

Luc: welke schuld ?

Eric: voor je overlijden in dat stom vliegtuigongeval. Vliegtuigen zijn tuigen en je vrouw is zo vals als een wilde kat. Ze zal me voor verantwoordelijk houden hoewel ik alleen 't beste met je voorheb.

Luc: om te beginnen is 't tuig nog altijd niet gevallen en als 't eenmaal zal gevallen zijn is de kans groot dat ik de enige overlevende ben.

Eric: 't zou me verwonderen. 't Zou me sterk verwonderen. In jouw toestand nog eens vallen... stel dat je niet overleeft wat dan ?

Luc: o dan ...

Eric: wil je begraven worden of liever gecremeerd, cremen is goedkoper;

Luc: met een beetje meeval kom ik er gecremeerd uit.

Eric: da 's niet om te lachen onnozel ventje.

Luc: laten we 't dan over iets vrolijkers hebben: voetbal.

Eric: is dat vrolijk, voetbal ? Bij ons ? 'k Ga niet meer naar 't voetbal. 'k Ben geen melkkoe. Ik wacht tot we een nieuwe manager hebben. Eén die veel in de club steekt, deze haalt er veel uit. Al die kerels stappen als Laurel in 't vak en komen er als Hardy uit.

Luc: en een nieuwe trainer ?

Eric: hebben we ook nodig. Wat doe je met een trainer die zijn vrouw verzorgt met één voet en ons met de andere leert voetballen ?

Luc: dus heb je mijn reclamebord niet gezien: "frietjes Luc frietjes om van te smullen"

Eric: wansmakelijk.

Luc: hoezo wansmakelijk ? Iedereen vindt het knap.

Eric: 'k heb je al gezegd dat ik niet iedereen ben. Je bent beter niemand dan iedereen. Luc arme jongen waar haal je toch zo'n weezinwekkende tekst ?

Luc: 'k heb er uren over nagedacht.

Eric: vóór of na de feiten ?

Luc: welke feiten ?

Eric: je herseninfarct.

Luc: ervoor. Lang ervoor.

Eric: ervoor ... 't verwondert me niks. Als je zoiets schrijft zit er iets mis in je koker.

Luc: okay in 't vervolg laat ik je mijn teksten lezen.

Eric: 't is mensveiliger want als je nu nog op je hoofd valt durf ik er 't mijne op verwedden dat je niet meer wakker wordt.

Luc: ook niet van de pijn ?

Eric: eenmaal dood word je van niks nog wakker.

Luc: 't zal je maar overkomen !

Eric: spreek voor jou. Ik hou er mijn hoofd bij . Mij zal dat niet overkomen. 't Zijn dwazen die op hun hoofd vallen terwijl hun kont zoveel malser is.

Luc: alles doet me pijn. Mijn achterwerk zowel als mijn voorwerk.

Eric: zal ik je eens wat zeggen ?

Luc: doe maar.

Eric: ik hou niet van je soort. Ik hou niet van slachtoffers. Negenennegentig % van alle slachtoffers zijn niet eens geslacht laat staan geofferd. Ik kan amper iets aan je miszien en je ligt daar toch maar ongegeneerd de martelaar uit te hangen. Al meer dan drie maanden.

Luc: 'k begin het zelf ook beu te worden hoewel ik er niet van afzie zoals jij.

Eric: ik lijd onder je toestand. Ik kan er niks aan doen.

Luc: je moet er je tegen verzetten.

Eric: ik probeer maar 't lukt me niet. En jij hebt goed praten. Je ligt er rustig bij op een comfortabel bed. Ik zit hier in moeilijke omstandigheden in een vreemd huis in een ziekelijke omgeving in een plaats die stinkt naar menselijke resten en sigaretten (dooft zijn sigaret). Gemakkelijk is anders.

Luc: 't Kan alleen maar beter worden. Straks komt mijn vrouw en dan ruikt het hier naar Anja.

Eric: okay maar wanneer ? Met wie is 't wijfje hier de zot aan 't houden toch niet met mij hoop ik .

Luc: je mag het haar niet kwalijk nemen dat ze niet weet dat je hier bent. Wist ze 't was ze hier al.

Eric: 't zou er nog aan mankeren. Godweet heeft ze al ooit trager gelopen dan vandaag.

Luc: zelden. 't Is net of ze schrik heeft van naar huis te komen.

Eric: 't gaat er bij mij niet in dat ze niet weet dat ik hier ben. Is dat nu zo moeilijk ?
Heeft ze in haar onderbewustzijn dan geen voorstellingsbeeld van wat er zich in mij afspeelt? Kan ze de gedachten van haar beste vrienden misschien niet lezen de trut ?

Luc: begrijpe wie kan. Ik probeer er niet aan. 't Lijkt me allemaal veel te ingewikkeld.

Eric: ik ben in elk geval niet van plan om in deze verpeste atmosfeer met een op sterven na dode frietventer oud te worden.

Luc: steek nog een sigaret op. 't Zal ons deugd doen.

Eric (steekt er nog één op, ademt de rook in een blaast hem in Lucs gezicht):
daarvan veradem ik !

Luc (kucht) : ik ook.

Eric: gezien hoe Rob de perfecte telecraat zaterdag gul tien miljoen van onze belastingen gaf voor wetenschappelijk onderzoek . " Deze cheque zal onze welstand nog verbeteren" gaf hij triomfantelijk toe. En de onze ?

Luc: er wordt hier nauwelijks of niet aan de renteniers gedacht. 't Is een schande.

Eric: dat is de eerste redelijke zin die 'k ooit van je gehoord heb. Maar je moet ophouden me naar de mond te praten. Je bent geen haar beter als al die andere frietboeren.

Luc: 'k Ben zeker niet slechter.

Eric: misschien niet. Maar je concurrenten zijn tenminste gezond, zij.

Luc: niet allemaal. Af en toe verlies ik er één.

Eric: één die in 't vet valt.

Luc: soms sterft er eentje van ouderdom.

Eric: van verveling als je 't mij vraagt.

Luc: 't leven van de frieten is hard maar 't onze ook.

Eric: ga je weer beginnen ouwe zieke zeiker van een zanikpot. (Meesmuilend) 't leven is hard. De frieten lijden. Kunnen we 't eens over iets anders hebben ja ?

Luc: voor mij is 't een regelrechte commerciële ramp.

Eric: dus geen. Waarover hebben we het dan ? Een ramp is iets anders. Enkele maanden geleden zie ik op de autoweg een verkeersbord dat zegt Asse niet bereikbaar via Ternat. Ik sla dus mijn nieuwe wegenkaart breed open om te

kijken hoe dan wel. Rijdt er daar toch wel een groenharige halve gare met volle snelheid achter op me in. Mijn nieuwe wegenkaart naar de kloten. Da 's een ramp. Zie je 't verschil ?

Luc: ja en nee.

Eric: dat was een ramp en jouw geval is een rampje. Ben je zo tevreden of moet het nog meer zijn ?

Luc: 'k zal wel moeten.

Eric: 't is je geraden. Mijn geduld raakt stilaan op. Waarmee zijn we in godsnaam bezig ? Terwijl jij hier aan 't klagen bent sterft er elke minuut iemand van aids. Dat is ook een soort ramp.

Luc: 't is waar. 'k Heb eigenlijk niet te klagen. Met de frieten met jou en met Anja en met je gezelschap en met dat van de frieten en van Anja ...

Eric: met Anja weet ik niet. Maar met mij ben je met je gat in de boter gevallen. Da's beter dan met je domme kop op de stenen. Je beseft gewoon niet wat je aan me hebt.

Luc: 't spijt me. 'k Zou mijn leven beteren als 't nog de moeite was.

Eric: om je gedachten te verzetten zal ik nog een mop vertellen. Met wie is de vrouw van Johnny getrouwd ?

Luc: welke Johnny ? Ik ken hem niet Johnny. Of bedoel je Dekkers ?

Eric: slimmeke je moet hem niet kennen. Of je hem nu kent of niet, de vrouw van Johnny is met Johnny getrouwd. Da's een goeie hé ?

Luc (gelaten): de beste die 'k ooit ... van je gehoord heb.

Eric: dat dacht ik al. Je bent echt niet veel gewoon in je prietpraatfrietkraam.

Luc: ik onderga 't lot van alle frietventers en 'k vraag machinaal : " moet er mayonaise op ?"

Eric: zoals Elsschot zei: "we zijn een groot lijdzaam volk" onderverstaan van frietbakkers. Kan je geen avondlessen volgen ?

Luc: ik kan niet lopen.

Eric: kan ze je niet dragen Anja ?

Luc: nee nee nee 'k kan niet zitten en ze heeft al werk genoeg.

Eric: precies. Ze komt nu al bijna niet meer thuis als ze al thuiskomt. We zullen je pc dan maar van een modem voorzien zodat je als je 't maar wil met de unief kan

contact houden.

Luc: is dat wel nodig?

Eric: absoluut noodzakelijk om je uit de stank te halen of weet je zelf een betere oplossing?

Luc: een betere nee maar voor zolang 't nog duurt ga 'k me niet ...

Eric: kop op. 't Is niet omdat je dagen geteld zijn dat je neerslachtig moet worden. Denk een beetje aan de andere zieltogenden. De wereld barst van de stervenden. Je bent geen alleenstaand geval.

Luc: altijd mijn zelfde eigenliefde.

Eric: je weet het. Dat is goed. Zelfkennis is 't begin van de wijsheid.

Luc: altijd maar mezelf aan 't ophemelen en op de keper beschouwd ben ik maar een doodgewone frietventer.

Eric: tracht voor zolang je nog in dit frietendal te leven hebt mijn voorbeeld te volgen. Daarna zorgt God voor de rest behalve voor de crematie. Die is voor ons.

Luc: helemaal voor Anja en voor jou.

Eric: iemand moet 't vuile werk opknappen. Ik doe mijn ogen dicht en 'k steek je in brand.

Luc: dank je Eric.

Eric: ik heb een hart om het te gebruiken. Al die schoften die op andermans ziel trappen hebben er geen ofwel hebben ze graag dat we op de hunne trappen.

Luc: 't is waar.

Eric: soms staat 't huilen me nader dan 't lachen als ik met mijn confraters renteniers bijeenkom en ik merk dat ik alleen ben.

Luc: ongetwijfeld allemaal profiteurs.

Eric: geldautomaten. Ze slikken zonder ooit te spuwen.

Luc: hoe durven ze ?

Eric: die kerels durven alles maar ik ook. Denk maar niet dat ik mijn goed hart aan hen ga tonen. Ik leg het bloot voor mijn beste vriend en voor niemand anders.

Luc: voor mij.

Eric: ja.

Luc (trekt hem tegen zijn pyjama): merci chéri!

Eric: niet te familiair. 't Is niet omdat ik je ga cremeren dat je moet proberen me te versieren vooraleer ik je in de kist steek. Den zal goed zijn zeker ? 't Is toch om te verbranden.

Luc: bah ja als 't maar brandt.

Eric: we zorgen voor een kurkdroge vermolmde kist en we laten je door de vlammen opklippen samen met de houtwormen en 't ander ongedierte.

Luc: ik kan je blindelings mijn stoffelijk overschot toevertrouwen.

Eric: en of ! Duizend man optrommelen zit er niet in daarvoor ben je een te grote sukkelaar.

Luc: doe wat je kunt en 'k zal gelukkig opbranden.

Eric: met mij alleen ?

Luc: Anja niet vergeten. Als er twee min of meer ongelukkig zijn zal ik al gelukkig zijn. Meer moet dat niet zijn.

Eric: na je crematie ga 'k een seminarie volgen in Delft. Opgelet geen gewoon seminarie, geen voor seminaristen of zevendedagsadventisten, een seminarie voor toekomstige meester-schrijvers.

Luc: dat zal geld kosten.

Eric: ik laat mijn oma verkrachten door de pastoor van Sint-Jan als ze niet afdokt.

Luc: en je christelijke opvoeding ?

Eric: ik lach er niet mee als ik geld nodig heb. Wat mijn opvoeding ? Ik zit er voor bijna niks tussen. Ik moet niet eens meegaan. Hij weet ze wonen.

Luc: laat ons hopen dat ze afdokt zonder de hulp van de pastoor.

Eric: 't kan mij niet schelen hoe, als ze maar afdokt.

Luc: nu ja als ze niet betaalt heeft ze de moeilijkheden zelf gezocht.

Eric: ze zoeken het allemaal de wijven. Ze denken aan niets anders.

Luc: Anja denkt aan mij.

Eric (Kijkt op zijn horloge): ik zie het. Als ik nu naar huis ga denkt ze, zit ik daar voor de rest van de avond alleen met die zieke ouwe lul. Daarom blijft ze weg. Ze weet helaas niet dat ik er ben.

Luc: ze werkt overuren en bij elk overuur denkt ze aan mij.

Eric: op de tijd dat ze 1 keer aan je gedacht heeft heb ik wel 100 keer je leven gered en daarbovenop ook nog je crematie geregeld. Ik zet hier mijn eigen leven op 't spel. Misschien ben je wel besmettelijk. Straks val ik ook op mijn hoofd.

Luc: die kans is klein.

Eric: dat zeg jij. Jij hebt weinig te verliezen. Alles is voor jou al verloren. Maar wie gaat er voor mij zorgen als ik mijn schedel breek ?

Luc: laten we nog even de kat uit de boom kijken. Als't eenmaal zo ver is doe 'k wel 't nodige. Naar welke kliniek mag ik je laten overbrengen ?

Eric: de beste is nog niet goed genoeg voor mij.

Luc: dan neem ik maar een andere.

Eric: godver ... Luc als je me durft naar een armeluiskliniek sturen ...

Luc: okay okay de duurste. Je oma zal wel afdokken.

Eric: ze heeft er belang bij. De hele wereld heeft er belang bij dat ik vlug weer meesterwerken kan schrijven. En ik ben ook niet van plan te vallen. Desnoods kruip ik over de vloer met mijn handen rond mijn hoofd om het te beschermen. (Toont op de vloer hoe.)

Luc: dat ik daar niet aan gedacht heb !

Eric: je grijze stof is stofferig. Ik onderhoud ze met culturele zelfontworpen activiteiten. Ik lees tussen de regels en jij bakt frieten en je smeert er dan nog mayonaise op op de koop toe.

Luc: zouden 't de genen niet zijn ? Je stam die beter is dan de mijne ?

Eric: aan mij is alles beter. Kijk deze portefeuille komt uit een rijkeluiszaak. ' t is dezelfde als de jouwe maar ze is drie keer duurder en evenveel keer beter.

Luc: on – voor – stelbaar !

Eric: klasse zoals alles aan mij. Neem nu deze sigaret van Burley tabak (steekt er één op) die wordt speciaal met de hand gerold in Virginia op de maat van mijn lippen: custom-made.

Luc: jawadde !

Eric: 't is niet alles. Mocht ik je alles vertellen zou je op slag kunnen doodvallen.

Luc: zwijg er alsjeblieft over. Laat me leven. 'k Lig hier gezellig .

Eric: gezellig ja zolang ik je gezelschap houd maar daarna ...

Luc: 'k mag er niet aan denken of 'k heb weer een pil nodig.

Eric: zal ik nog een mop tappen, een vuile ?

Luc: als 't niet anders kan maar mijn hoofd staat er niet naar.

Eric: met mijn hoofd kan alles. 't Jouwe staat naar niks. 't Is zo onopvallend dat 't alleen maar kan dienen om op te vallen. Op de stenen. 't Is zo mals dat 'k zeker ben dat 't niet eens meer terugspringt als j 'er op valt. Probeer eens.

Luc: 'k kan niet lopen niet zitten niet vallen.

Eric: uitvluchten. Kinderachtige uitvluchten als ik je wil onderzoeken. Zo raken we nergens.

Luc: 'k heb ongelijk. Ik weet het. Ik ben moeilijk.

Eric: biecht op, als je niet kan vallen hoe ben je dan op je hoofd gevallen. In heel dat waarschijnlijk verzonnen verhaal klopt er iets niet.

Luc: toen ik gevallen ben meer dan drie maand geleden was ik nog goed maar daarna ...

Eric: je liegt dat je 't zelf gelooft. Was je toen nog goed geweest was je doodeenvoudig niet gevallen. Wie valt er nu van goedheid ?

Luc: 'k was waarschijnlijk niet goed meer maar 'k dacht dat 'k nog goed was. Dat is 't.

Eric: denken, jij ? 't Zou de eerste keer zijn. Je was toen al zo rot als nu. Helemaal wormstekig vanbinnen.

Luc: 't is mogelijk.

Eric: wat zegt de scanner ?

Luc: 't is er nog eentje die niks zegt.

Eric: en de dokter, de verpleegster ?

Luc: niet bewegen niet ademen. En na een eeuwigheid: nu mag je weer ademen.

Eric: godver ... Luc. Na 't onderzoek ?

Luc: alles is troebel. Ze beweren dat ik geademd heb. 'k Kan 't geloven. Anders was ik al dood.

Eric: 't zou me niet verwonderen jij lelijke ouwe egotripper. Je luistert naar niemand.

Niet ademen is niet ademen.

Luc: 'k kwam in serieuze ademnood want zij bleven ondertussen mekaar maar onderzoeken. Wel vijf minuten lang.

Eric: en dan ? Wat betekenen vijf minuten in een mensenleven.

Luc: als je je adem inhoudt ?

Eric: 't Blijft al gelijk. Heeft er al iemand Anja inbegrepen dat pover ziekenverhaal geloofd ?

Luc: Anja gelooft het, Rafaella en Sonja. Iedereen gelooft het.

Eric: vrouwen geloven alles zelfs onze foefjes en Sonja zuipt.

Luc: Rafaella en Anja zijn sober.

Eric: Rafaella is een artieste. Die leeft in de wolken. Wedden dat ze je niet eens heeft zien liggen op je pronkbed en Anja is vooringenomen.

Luc: Anja is niet vooringenomen. Ze zit nog altijd onder 't bloed van me op te tillen en me op dit bed te slepen.

Eric: ah ja ? Nog altijd onder 't bloed ? Volle drie maanden na de feiten ! En hangt er ook nog sneeuw aan haar schoenen drie maanden na haar skivakantie ?

Luc: 'k zal niet goed gekeken hebben. 't Bloed zal er al af zijn.

Eric: geef toe dat je 't hele verhaal verzonnen hebt om ook eens in de belangstelling te komen.

Luc: soms zou'k zelf gaan twifelen.

Eric: ik kan 't geloven. Ik kan 't goed geloven. Je ligt daar bewusteloos op de stenen in de keuken.

Luc: in een grote plas bloed.

Eric: Anja komt toevallig langs en ze roept. Ja wat roept ze eigenlijk ?

Luc: weet ik veel. In zo'n geval vloekt ze gewoonlijk met twee woorden. 't Kan goed zijn dat ze niet roept.

Eric: ja dat kan maar wat is 't: roept ze of roept ze niet ?

Luc: ze roept zo luid ze maar kan, (roept) hulp. Drie of vier keer.

Eric: is 't al ? 'k zal 't je maar vlakaf zeggen. Ze kan niet geroepen hebben want niemand kan haar hier horen. De dichtste burens wonen op 200 meter.

Luc: vrouwen krimpen ineen van spinnen en bloed en gaan zotte dingen doen.

Eric: dat zal wel. Daarvoor zijn er geen spinnen en bloed nodig.

Luc: toch moet het zo gebeurd zijn.

Eric: zeg nu eens eerlijk. Hoe kan jij weten hoe 't gebeurd is jij die bewusteloos lag in een grote plas bloed. Ligt er nog ? (Gaat in de keuken kijken.) Niks zoals ik al dacht.

Luc: na drie maanden zal 't opgedroogd zijn.

Eric (gaat terug): ook geen opgedroogd bloed.

Luc: Anja zal de keuken geschrobd hebben.

Eric: de keuken geschrobd en de vaat staat er nog.

Luc: hoogstens van een paar weken maar zeker niet van drie maanden.

Eric: okay. Elk bloedspoor is verwijderd, hoe ga je nu bewijzen dat 't allemaal echt gebeurd is. (Betast Lucs hoofd.) Geen spoor. Geen schrammetje. Geen litteken.

Luc (betast op zijn beurt zijn hoofd): bizar. Ik geraak er ook niet wel wijs uit.

Eric: je ligt daar buiten westen en je hoort ze luidkeels om hulp roepen.

Luc: klopt. 'k Herinner het me weer levendig. Mijn geheugen is nog redelijk goed.

Eric: redelijk goed ! Aan jou is niks redelijk goed. Je zwemt daar bewusteloos in je bloed en je hoort ze roepen. Knoop dat maar aan mekaar.

Luc: de eerste schreeuw heb ik gemist maar bij de tweede ben ik wakker geschoten. Bij de tweede of de derde.

Eric: dus roept ze eerst "X" of "XX" en daarna "hulp".

Luc: van haar en van haar alleen kunnen we te weten komen wat ze eerst geroepen heeft.

Eric: dat wordt dan ook niets want 'k verwacht ze niet meer.

Luc: er is nog hoop. Ze komt omzeggens elke avond naar huis.

Eric: ik denk dat 'k het beet heb. Ze leest mijn gedachten en is als de dood voor een kruisverhoor. Waren er nog meer toevallige passanten in de keuken ?

Luc: niet dat 'k weet.

Eric: geen manifestanten ?

Luc: ook niet.

eric: Anja de enige toevallige passante tilt je op ...

Luc: ze heeft nog aan gewichtheffen gedaan.

Eric: en sleept je tot op dit bed.

Luc: ja de andere bedden waren bezet nee te ver.

Eric: logisch (bekijkt het bed langs alle kanten).

Luc: mijn Anja is niet van gisteren.

Eric: laat onz' Anja er voorlopig buiten. Hier vooraan zit wel geklonterd bloed.

Luc: zie je wel. Ik wist het ik wist het ik wist het.

Eric (bekijkt het nader, ruikt eraan): nee 't is vliegenstront.

Luc: spijtig.

Eric: je hebt wel geluk gehad dat dit veldbed klaarstond.

Luc: ik ben voor 't geluk geboren ik weet het.

Eric: bek toe gesleepte zot. Zij heeft geluk gehad. Was 't zij die je sleepte of sleepte jij haar ?

Luc (aanzelend bangelijk): zij mij als ik me niet vergis.

Eric: een geluk voor haar dus.

Luc: ja ja ja ja ze mag van geluk spreken dat ze me nog heeft.

Eric: da's evident. Wie zou ze anders voortslepen.

Luc: 't moet zijn dat ze me graag voortsleept.

Eric (zucht): ik denk het ook. Ik zit nu nog met één vraag ...

Luc: vooruit ermee.

Eric: 't bed stond hier klaar om de woonkamer een speciaal cachet te geven desgevallend om j 'erin te slepen bij een eventuele val.

Luc: precies. 't Kwam ons allebei goed uit.

Eric: mijn vraag nu. Wie jij of zij heeft ervoor gezorgd dat 't bed klaarstond ?

Luc: ik ! Nee zij.

Eric: jij of zij ?

Luc: wij samen. Alleen kon ze 't niet dragen.

Eric: vóór de vakantie of erna ?

Luc: ervoor. (Aarzelt, zoekt) als we moe van de lange reis thuiskwamen konden we direct gaan slapen.

Eric: jij in 't bed en zij onder 't bed.

Luc: nee nee nee omgekeerd. Zoals 't een gentleman-frietventer past.

Eric: gentleman, jij ? Je bent een grotere plaag dan 100.000 rupsen. Als je echt van plan was om haar 't bed te laten kan 't alleen van domheid geweest zijn.

Luc: dat is goed mogelijk.

Eric: als er maar één plaats is is die voor ons. Dat weet een klein kind. Maar denk nu niet dat ik ook maar een jota van je verhaal geloof.

Luc: 'k heb nochtans mijn best gedaan.

Eric: terwijl ik me elke dag opnieuw moet bewijzen als rentenier lig jij hier als een luie pillenzak te wachten op de centen van je vrouw.

Luc: ik lig op haar te wachten. Dat is waar. Zonder ooit mijn geduld te verliezen.

Eric: vóór ik zelf mijn pijp uitklop – maar daar is geen haast bij – Zal ik er God nog eens aan herinneren hoe goed ik wel geweest ben hierbeneden. Anderen in mijn plaats hadden je allang eigenhandig afgemaakt.

Luc: Hij zal 't op prijs stellen en ik ook.

Eric: 't is Hem geraden. Wie denkt Hij wel dat Hij is. Hij moet niet proberen katholieker te zijn dan de paus.

Luc: dat moeten ze onder mekaar uitmaken. Ik bemoei er mij niet mee.

Eric: dat is plan. Bemoei je met je eigen zaken. God is groot genoeg om de Zijne te beredderen.

Luc: zodra ik weer kan lopen ben ik niet meer uit mijn kraam weg te slaan.

Eric: als je wilt sluiten we j 'erin op frietenmaniak. Hoeveel uren zou Anja nog werken. Heb je daar enig idee van ?

Luc: zij ? Zoiets van 7 of 8 uur per dag. Waarom ?

Eric: en 's avonds ? Waar zit ze 's avonds ?

Luc: ze is geen enkele avond thuis. Ze speelt bridge toneel weet ik veel. Vraag het haar zelf straks.

Eric: elke avond weg ... tot welk uur ?

Luc: soms ben ik vóór haar thuis soms niet. 't Hangt er van af of ...

Eric : je ziet ze praktisch nooit. Je loopt nooit in de weg.

Luc: ik lig nooit in de weg nee. Dat ligt niet in mijn aard en 'k blaf niet als ze thuiskomt.

Eric: en 's nachts ?

Luc: 's nachts slaapt ze en ik ook af en toe dank zij de pillen.

Eric: Anja heeft een herenleven.

Luc: dat mag gezegd worden. Gun je 't haar niet ?

Eric: ze profiteert van 't feit dat je doet alsof je niet achter haar aan kan zitten om uit te zoeken wat ze uitspookt.

Luc: waar jij 't al niet gaat zoeken. Zelfs als ik nog kon, liep ik haar niet achterna. Waar 't op aankomt is op 't thuiskomen. En Anja komt altijd thuis. Allez ...

Eric: behalve vanavond. 'k Heb een akelig voorgevoel.

Luc: zullen we een spelletje schaak spelen in afwachting dat ze binnenvalt ?

Eric: geen sprake van . 'k Ben veel te gespannen. Je wil eens te meer van mijn wankelende gezondheid profiteren om me te verslaan. Mijn bloeddruk stijgt met elke minuut dat ze langer wegblijft.
Heb je geen pil om hem te doen zakken ?

Luc: sorry. 'k Heb alleen pillen voor mij.

Eric: smeerlap.

Luc: had ik het geweten ...

Eric : zorg maar dat j'er tegen mijn volgend bezoek in voorraad hebt.

Luc: de dokter komt vrijdag. Hij zal er ons met plezier een ferme lading voorschrijven.

Eric: 't is niks te vroeg. Zie mij hier zitten. 't Is allemaal vlug gebeurd. Mijn buurman heeft in april iets gekregen en vóór hij 't kon weergeven was hij dood.

Luc: 't doet mij plezier ... 't doet mij plezier dat 'k niet alleen ben.

Eric: sterven dat is 't leven. Zijn er vóór je kraam al op een vette friet uitgegleden en doodgevallen ?

Luc: dat zal wel. Een ongeluk is vlug gebeurd. Dat is geen probleem.

Eric: toch wel want als ze dood zijn vertrouwen we ze toe aan d'aarde. Maar is die nog wel te vertrouwen ?

Luc: ik twijfel eraan.

Eric: als ze mij postuum een prijs willen geven mij goed.

Eric: welke prijs ?

Eric: van de beste rentenier.

Luc: of van de beste ziekentrouster.

Eric: bijvoorbeeld. Je mag kiezen. Ik ben in alles de beste. Wel dan mag het een gewone ereprijs zijn: veronica vulgaris. Blauw is mijn kleur.

Luc: 'k zal ervoor zorgen.

Eric: maar godver ... Luc hoe kan ik zo onnozel zijn. Ik ga je cremieren. Niet jij mij.

Luc: ik was eventjes verstrooid. Doe maar zoals afgesproken en prijzen ben ik niet te verwachten.

Eric: dat zal wel niet. 't Zou een sterk verhaal zijn mochten ze jou een prijs vinden.

Luc: als ik echt doodga kan ik niet eens aanspraak maken op de prijs voor de beste ingebeelde zieke.

Eric: nee met de beste wil van de wereld ga 'k geen prijs kunnen vinden. Tenzij tenzij we je postuum de prijs kunnen geven van de minst geprezen sterveling van 't jaar.

Luc: 't zou een balsem op mijn wonden zijn en Anja een hart onder de riem steken.

Eric: 'k zal er vanavond eens over nadenken.

Luc: in 't kasteel tussen pot en pint.

Eric: ja ja ja ja daar in één of ander vertrek.

Luc: met Amber op je schoot.

Eric: als je wil en wat Anja betreft zal ik je Arabische broer zijn.

Luc (springt recht): dan val ik toch in de prijzen !

Eric: kalmpjes aan. Denk eraan dat je niet kunt lopen zitten vallen ...

Luc: onder andere.

Eric: of kan je toch ?

Luc: absoluut niet. 'k Lig hier niet voor mijn plezier.

Eric: je ligt liever in 't frietvet.

Luc: nee maar frieten zijn mijn lang leven.

Eric: als je ze door een ander laat opvreten. Hoe zit het feitelijk met je aders ? Slecht waarschijnlijk, dichtgeslibd. Streng dieet: geen frieten geen varkensvlees geen ...

Luc: ik volg geen dieet maar niet voor mijn aders, voor 't comfort van de pillen om ze 't gemakkelijk te maken.

Eric: die medicijnmannen denken godver ... meer aan de pillen dan aan de pillenslikkers. Zullen we 'r nog eentje om ons moreel op te krikken ?

Luc: straks. We moeten niet altijd met onszelf bezig zijn.

Eric: ik denk aan d' anderen als ik goesting heb. Soms zou 'k ze wel helpen maar 'k heb daar allemaal geen geduld voor. 't Is tijdverlies.

Luc: 't Kan op de zenuwen werken nu je 't zegt

Eric: dat de nonnen helpen. Ze moeten niet de hele tijd onze erfenissen zitten af te luizen.

Luc: we geven ze toch niet af.

Eric: voor geen geld van de wereld.

Luc: zondag komt mijn nonkel Jef. Helemaal vanuit Limburg met de trein.

Eric: de trein wanneer ontspoord hij ? Ik bedoel om welk uur ... Om welk uur is hij in 't station ?

Luc: Anja haalt hem af rond halftwee.

Eric: zover zijn we nog niet. Laat ze eerst maar eens thuiskomen dat 'k ze op de rooster kan leggen.

Luc: ze zal alles bevestigen. 't Scheppingsverhaal en 't mijne. Ik ken ze mijn Anja.

Eric: vrouwen zijn niet te kennen dikwijls zelfs niet te herkennen. Ze zijn elke dag anders.

Luc: mijn Anja niet.

Eric: onnozele sul. Wat weet jij over je Anja minder dan't minimum. Je weet niet eens om welk uur ze thuiskomt.

Luc: ik weet het ongeveer.

Eric: als je ongeveer weet wanneer ze thuiskomt weet je nog minder dan ongeveer wat ze denkt en wat ze niet denkt.

Luc: denk je ?

Eric: 't ligt er vingerdik op. Je weet er niks van.

Luc: ah ?

Eric: straks als ze thuiskomt, voor zover ze thuiskomt natuurlijk, zal ik eens haar ziel voor je blootleggen.

Luc: graag.

Eric: 't zou erg zijn als je je eigen vrienden niet kon helpen om hun vrouw te leren kennen. Als je daarvoor vreemd gespuis nodig had.

Luc: dat ik dankzij jou weldra met mijn vrouw ga kunnen kennismaken maakt me week vanbinnen.

Eric: 't is een gunst die 'k niet de eerste de beste verleen. En hou maar eens op met dat gezever. Week ben je al altijd geweest stuk kwallenmens.

Luc: mijn spieren zijn weg van te liggen ik weet het.

Eric: had je 't geweten was je niet gevallen of wel soms ?

Luc: was 't te herbeginnen ik herbegon anders.

Eric: je weet dat ik nog nooit iemand met opzet gekwetst heb maar ik noem een kat een kat. Je zal altijd vallen. Je hebt nu eenmaal geen hoofd om op te staan maar één om op te vallen.

Luc: ik moet er mij bij neerleggen.

Eric: dat is dan dik in orde. Je ligt er al meer dan drie maanden bij. Je geniet van de slijmen waar je in ligt.

Luc: ik lig omdat ik niet kan ...

Eric: je kan in 't leven niet alles hebben, pijn en geen pijn.

Luc: ik zal me moeten tevreden stellen met wat ik heb.

Eric: zoals iedereen. Ik heb alles en 'k heb niet genoeg.

Luc: we kunnen samen ongelukkig zijn zou dat niet tof zijn ?

Eric: niks van. Trek je plan slijmbal.

Luc: Anja is veel liever dan jij, zij.

Eric: ze laat me hier alleen mijn plan trekken.

Luc: ze werkt en jij ...

Eric: vijf dagen per week 7 tot 8 uur per dag op een stoel zitten. Is dat werken ?

Luc: ze wordt ervoor betaald.

Eric: daar schuilt het gevaar in 't geld. Als je mensen betaalt om te werken werken ze alleen voor de poen. Da 's de grote fout van de Overheid. Ze neemt huurlingen in dienst poenscheppers. (Kijkt op zijn horloge. Zucht). Nog twee uur. Uren bedoelen ze. Is dat werken ?

Luc: nee niet echt. 't Is aftellen.

Eric: probeer jij zo eens frieten te bakken. 't Zal rap gedaan zijn.

Luc: direct.

Eric: als je 't werkvolk niet betaalt zoals ik dat doe met mijn tuinman en mijn meid werken ze voor 't plezier. Die twee zijn de hele dag vrolijk. Zo haal je andere resultaten dan de Overheid. Dat zijn er geen die moeten joggen om te destresseren zoals je Anja.

Luc: ze loopt om af te slanken. 'k Heb het je al gezegd.

Eric: je moet af en toe in haar décolleté kijken om te zien of alles nog op zijn plaats steekt.

Luc: om zeker te zijn dat er geen vreemde eend in de bijt zit.

Eric: ze zal er niet meer inzitten als ze thuiskomt maar ze kan erin gezeten hebben. Als ze met vertraging thuiskomt en ze doucht: uitkijken.

Luc: hier een opkikkertje (nemen elk een pil).

Eric: we hebben er één verdiend.

Luc: wat mensen mekaar toch allemaal kunnen aandoen !

Eric: wat ik je vertel is maar 't topje van de ijsberg. Je kan je op geen vrouw verlaten en op jou evenmin. Je ontvangt hier dames achter 't gat. Ik kan ze ruiken.

Luc: collega's van Anja. Door haar gestuurd om me op te vrolijken.

Eric: tijdens de werkuren.

Luc: en dan. Dat steekt daar zo nauw niet. Niemand merkt het als er iemand ontbreekt.

Eric: wie weet verdienen ze op die manier niet evenveel als ik die als middelgrote rentenier met moeite rondkom.

Luc: ongeveer evenveel. Zij per jaar en jij per maand.

Eric: 't resultaat is 't zelfde. Strikt genomen hebben we allemaal even weinig.

Luc: in zekere zin ...

Eric: en daarbij moet er hier niemand en zeker geen slijmer van jouw soort mijn rekening maken. Niemand beseft wat ik er allemaal moet voor doen.

Luc: behalve ik en dan nog.

Eric: jij beseft niks. Je beseft niet eens dat je 't niet beseft.

Luc: ik heb mijn genen tegen. Ik ben zo lief als een maltezer maar ik kan niet blaffen. Hoe zou 'k het geleerd hebben. Mijn vader kon ook niet blaffen.

Eric: een kontlikkersfamilie.

Luc: we hebben onze kwaliteiten.

Eric: kwaliteiten die kan je bij jou met geen vergrootglas vinden en zonder nog veel minder.

Luc: 'k zou wel aan de drank willen gaan maar 'k kan toch mijn pillen niet verzuipen.

Eric: drinken is een oplossing maar vroeg of laat zal je je toch moeten aansluiten bij de KK.

Luc: de KK ?

Eric: de Kolossale Klootzakken je spirituele familie. Daar ga je je thuisvoelen.

Luc: zoals een vis in 't water.

Eric: nee zoals een klootzak onder de klootzakken.

Luc: dankzij je wijze raad zou 'k me nog kunnen rechthouden mocht ik kunnen lopen.

Eric: de scoliose van een vraagteken a fortiori een vraagteken zoals jij is met geen stokken recht te krijgen. De enige die iets van je begrijpt dat ben ik maar ik ben dan ook de enige.

Luc: 'k heb er alle begrip voor.

Eric: meer dan een kleinigheid van je gesimuleerde ziekte begrijpen zit er niet in. Je ooit nog laten lopen is problematisch. Je ligt al te lang en trouwens liggen daar ben je 't best in.

Luc: 'k ben beter in mijn vak.

Eric (doet een slaande beweging in Lucs richting): wat ,

Luc: of anders 1 liggen 2 frieten bakken en 3 ex aequo pillenslikken ...

Eric: en gatlikken.

Luc: je kent me door en door.

Eric: een koud kunstje. Vergeet niet dat ik van jongs af aan niet alleen de pienterste maar ook de leukste was thuis.

Luc: jullie waren maar met zijn tweeën en je zus was ongeschikt zeg nu zelf met haar hanglip en haar borsthaar.

Eric: ik heb het gemaakt. 'k Heb me opgewerkt tot wat ik ben.

Luc: rentenier.

Eric: beetje bij beetje. De jezuïeten kunnen fier op me zijn.

Luc: 'k zou 't geloven. Nu nog leren vloeken met twee woorden.

Eric: in oktober 1980 was ik er als enige Vlaming bij toen 't eerste vliegtuig op zonenergie heeft gevlogen. Daarna volgden de exploten mekaar in snel tempo op.

Luc: een spervuur van onopgehelderde exploten.

Eric: waar ik ook kwam werd ik verwelkomd door de mooiste misses ter wereld terwijl jij aanpakte met Miss Varkenspoot.

Luc: mijn schattig vrouwtje.

Eric: godverdomme;

Luc: je hebt een schop tegen je schenen tegoed. Als ik weer kan lopen ...

Eric: nooit. Kruipen misschien nog. Dat zou al een mirakel zijn.

Luc: een half.

Eric: tegen 't ritme dat je achteruitboert kunnen we je deze maand nog cremeren.

Luc: wachten tot ik morsdood ben niet anticiperen.

Eric: mierenneuker !

Luc: denk aan mijn nageslacht, mijn ongeboren nageslacht.

Eric: is ze in verwachting ? Van wie ? Godver ... Luc. Nu dat nog terwijl alles al bijna zonder veel complicaties achter de rug was.

Luc: "Kinderen zijn een zegen Gods en aan zijn zegen is het allemaal gelegen " zei mijn opa zaliger. Zodus ...

Eric: zodus wat ?

Luc: zodus word ik gezegend met een kind. Hoe je 't ook draait of keert: ik word een normaal gezegende vader.

Eric: van een viagrakind; 't is niet waar ! Hoe lang is ze al in verwachting ?

Luc: van deze morgen al .

Eric: godver ... Luc. Twintig jaar doe je niks en nu je dagen geteld zijn maak je viagraweeskinderen aan de lopende band.

Luc: 't is 't eerste.

Eric: ik weet hoe 't gaat. Ik ken dat spelletje. Je begint met één en dan nog één en dan nog één. Waar eindigt dat ? En je zou de eerste niet zijn die er negen ineens maakt. En als je nu negen kinderen begint te maken ben je zo ziek niet als je je voordoet.

Luc: 'k heb alles aan mijn blauwe pillen te danken. Zonder hen zou 'k er absoluut geen negen ineens kunnen maken.

Eric: arme Anja. Zie ze daar nu lopen met negen kinderen in de buik.

Luc: had ik dat geweten.

Eric: je spreekt zoals de Overheid. Hadden we de catastrofe gekend vóór ze plaatsvond zou ze niet gebeurd zijn. We hadden er ons voorgelegd. Als je kinderen maakt moet je alles voorzien: hun ongeluk en 't onze.

Luc: 'k was er zodanig mee bezig dat ik ...

Eric: zwijg. 'k Wil je niet meer horen. Als je nu nog wil praten steek dan eerst je vinger op.

Luc: (doet een poging daartoe.)

Eric: heb je iets te zeggen ,

Luc (schuchter): nee

Eric: oef !

*Beiden zwijgen zowat 30 seconden. Eric haalt een kam uit zijn binnenzak en een spiegeltje, kamt zich.
Luc bekijkt zijn verzameling pillen en vraagt Eric met de ogen of hij trek heeft. Eric zegt nee met 't hoofd.*

Eric: zwijgen is te moeilijk. Ik zou 't kunnen maar jij... 'k hef je spreekverbod op op één voorwaarde dat 'k je niet meer hoor ... dat 'k je niet meer hoor om niets te zeggen.

Luc: dank je Eric. Een fijnere vriend dan jij zou 'k me niet eens kunnen dromen.
"Spreek en ik zal gezond worden";

Eric: zie je wel. Als je echt wil ben j 'een perfect voorbeeld van kadaverdiscipline.

Luc: laat dat kadaver er maar af. 't Klinkt rot. Een beetje zoals een lijk of een leger in ontbinding.

Eric: ik ben nu schrijver zoals je weet. Misschien kan ik je later in mijn autobiografie beschrijven als de elfde plaag van Egypte.

Luc: moet dat nu echt ?

Eric: 'k ben schrijver. 'k Kan er ook niets aan doen.

Luc: kan j 'er niet mee stoppen. Je pc aan d 'eksters laten ?

Eric: 'k zou niet weten hoe 'k er moet aan beginnen.

Luc: vooruit dan maar als 't niet anders kan.

Eric: je bent gewoon een lijdend voorwerp. Je moet de kelk tot de bodem ledigen.
Rustig verder lijden zoals je bezig bent.

Luc: okay.

Eric: we lijden allemaal maar vroeg of laat worden we uit ons lijden verlost. Jij wat eerder dan ik en Anja.

Luc: hoeveel eerder ?

Eric: een goed stuk eerder. Veel veel eerder.

Luc: in 't ziekenhuis lag ik tussen de terminalen maar 'k heb er mij toch maar mooi uit gered.

Eric: ze hadden je beter laten liggen. Vandaag of morgen is dat toch je plaats.

Luc: zonder twijfel. Maar 'k lig liever zolang mogelijk hier. 'k Heb intussen mijn ongeval al meer dan drie maanden overleefd. Wie had dat gedacht ?

Eric: de ziekte lacht altijd 't laatst. Als je niet creveert ben je niet ziek niet echt.

Luc: zou 't dan toch waar zijn ...

Eric: godweet ben ik niet zieker dan jij muilentrekker.

Luc: je hoge bloeddruk is niet katholiek. In jouw plaats zou 'k toch maar opletten ... met Amber. Het een tijdje kalmpjesaan doen.

Eric: in mijn plaats jij ? Laat me lachen (lacht).

Luc: 'k heb niets gezegd.

Eric: daar ben je 't best in. In Anja's plaats had ik je al naar een euthanasiekliniek gevoerd: korte metten.

Luc: Anja zal me nooit maar dan ook nooit laten vallen.

Eric: je valt vanzelf. Je houdt niet op je poten: gekke koe.

Luc: eens ik mijn evenwicht weer heb ...

Eric: als kind viel je al. Dat was al een slecht teken. Je kon op geen koord lopen zonder er af te vallen terwijl wij er onze boterhammen op smeerden.

Luc: opgelet met vet. Niet te veel smeren.

Eric: opletten, ik ? Behalve van je gezeik heb ik nergens last van. Als ik hier wegga ben ik direct twintig jaar jonger. Ik ben nog in de fleur van mijn leven. Amber denkt dat 'k maar zeventien ... allez zevenentwintig ben.

Luc: zevenentwintig ? Ziet ze niet goed ?

Eric: niet goed zien ? Als ze wil vindt ze zonder enige hulp haar lenzen terug in een ketel boordevol linzensoep.

Luc: ach so !

Eric: ze is soms wat lui om z 'er uit te halen maar ...

Luc: je hebt er nogal wat mee voor met je Amber !

Eric: en jij dan met Miss Varkenspoot. Tracht maar lief te zijn met mijn Amber of ze slaat morgen 't urinaal op je weke kop kapot.

Luc: is ze zo agressief ?

Eric: 'k zou 't geloven. Was ik niet wie ik ben 'k zou er soms zelf schrik van hebben.

Luc: 'k zal ze stilletjes laten doen. Spreekt ze ?

Eric: een waterval;

Luc: 'k zal ze laten tateren zonder ze te onderbreken.

Eric: opgelet daarmee. Geen geintjes met het katje.

Luc: me nergens mee bemoeien en af en toe lichtjes kreunen zodat ze inziet dat ze 't urinaal niet op mijn weke kop moet kapotslaan omdat ik zonder haar medewerking al genoeg afzie.

Eric: uitstekend idee.

Luc: zelf bedacht op mijn eentje.

Eric: gestolen geef het maar toe bij een verlicht auteur zoals ik.

Luc: 'k heb geen tijd om te lezen ... de frieten. Eén keer heb ik een mop willen lezen op een scheurkalender.

Eric: en was 't te moeilijk ?

Luc: 'k heb de brandweer moeten opbellen.

Eric: om ze af te scheuren ?

Luc: nee 't frietvet stond in brand.

Eric: dat verwondert me niks. En hadden ze 't erop om te helpen of wilden ze je eerst een kalender verkopen ?

Luc: ze hebben alles geblust met water en zeep. Zelfs mijn goesting om moppen te lezen.

Eric: 't zal je leren !

Luc: leren ?

Eric: je moet geen dingen lezen die te moeilijk voor je zijn. Je moet simpel beginnen.

Luc: bij Eyskens.

Eric: ja. Daar zit je goed.

Luc: lezen is niet aan iedereen gegeven.

Eric: met mij erbij zitten we al met meer schrijvers dan lezers. Binnenkort is lezen een anachronistisch verhaal uit de tijd van Ot en Sien.

Luc: een verhaal van vóór de Schepping de schepping van de frieten. En toch wil je schrijven?

Eric: 't zit erin. 't Moet eruit.

Luc: niks aan te doen. Vooruit ermee.

Eric: terwijl ik watertand om te schrijven heb ik geen tijd om te sterven.

Luc: da 's mooi meegenomen.

Eric: schrijven is een voortreffelijke vorm van overlevingsdrang. Dat is bekend. Hij zit al jaren al generaties in de familie.

Luc: zou hij bij mij niet ...

Eric: met een naam als de jouwe waar heb je hem in 's hemelsnaam gehaald
Krankheimer zit de ziekte in je genen en je patroniem.

Luc: 't zal je maar overkomen. 'k Ben er niet goed van.

Eric: ik heb alle talenten. Ik ben begaafd dat 't niet meer gepermitteerd is maar 'k heb er leren mee leven. 'k Heb me aangepast.

Luc: je moest wel.

Eric: had ik me niet aangepast zat ik zoals jij aan de antidepressiva of de drank om mijn geluk te verwerken.

Luc (neemt de pillen): zullen w 'er nog één in onze verdommenis slaan ?

Eric: straks. Niet overdrijven. Vergeet vooral niet er te vragen om je verstandelijke vermogens een brainlift te geven.

Luc: is dat nog wel de moeite nu 'k ...

Eric: al was 't maar om me te verstaan. Nu moet ik je alles drie keer uitleggen.

Luc: o dáárvoor !

Eric: met deze soort chemicaliën ga je direct jezelf beter begrijpen.

Luc: ook dat nog.

Eric: als je je frieten in 't vet kipt gaat 't oorzakelijk verband tussen 't zaaien en 't oogsten je als vanzelf duidelijk zijn.

Luc: nu ook.

Eric: je zal moeiteloos begrijpen waarom je klanten ze lekker vinden hoewel ze ...

Luc: sommigen vreten ze op alsof z 'er kwaad op zijn maar zolang ze mij gerust laten ...

Eric: hoe zou je zelf zijn ? Wees gelukkig dat ze ze niet direct uitspuwen. Ik zou ze vertrappelen ze niet betalen en je vervolgens de rekening sturen om 't stationsplein schoon te maken.

Luc: van je vrienden moet je 't hebben. Dat is algemeen bekend.

Eric: van echte vrienden zoals ik word je niet rijker – je zou toch zeker niet willen – maar je wordt er wel wijzer van.

Luc: wat heb ik eraan nu nog wijzer te worden terwijl je aanstalten maakt om me te cremeren.

Eric: sommigen willen wel de rijksten van 't kerkhof zijn. Jij kan de wijste gecremeerde zijn.

Luc: meen je dat echt ?

Eric: half en half. De wijste is de wijste en er kan er maar één de wijste zijn. Dat wordt te moeilijk. Je afgetakelde maag zal ook geen grote hoeveelheden wijsheidspillen verdragen vrees ik.

Luc: niet meer dan tien per dag.

Eric: je zal er vrede moeten mee nemen de wijste te zijn van de zotten.

Luc: als ik maar van iets de wijste ben. Ik doe in elk geval mijn uiterste best.

Eric: God doet de rest.

Luc: er is geen haast bij. Ik ben hier graag. 'k Ben 't hier gewoon en 'k hou van jullie.

Eric: van ons en van de frieten.

Luc: ja met een lichte voorkeur voor ...

Eric (dreigend): voor wie ? Zeg het maar.

Luc (mit Mut zum Risiko): voor mijn Anja.

Eric: wat ? Zie je dat schepsel liever dan je beste vriend ! Z 'is hier nooit. 'k Heb ze hier nog nooit gezien.

Luc: ja maar als z 'er is ...

Eric: wat als z 'er is ? Doet ze de vaat ? Nee. Doet ze de vliegenstront van je bed ? Nee. Eet ze van je pillen ? Nee. Bakt ze je varkenspoten ? Nee ze paradeert ermee.

Luc: ik doe alles voor mijn Anja. Als ik weer kan gaan werken...

Eric: daar hebben we 't weer. 't Wordt een obsessie werken werken werken. Je hebt een vrouw die werkt. Ze werkt zelfs overuren en je beste vriend werkt.

Luc: als rentenier;

Eric: ja en als opkomend bijna gearriveerd schrijver van ... van de bovenste plank. Op de onderste wonen de muizen.

Luc: ik weet het. Ik maak me niet sympathiek maar 'k ben te oud om nog van gedacht te veranderen.

Eric: eenmaal dood zou je 't vlug kunnen weten maar dan is 't meestal te laat.

Luc: misschien gaat Anja wel samen met mij dood van verdriet.

Eric: welk verdriet ?

Luc: 't verdriet om 't verlies van haar pepernootje. Zo noemt ze me in d' intimiteit.

Eric: sla me nu dood: pepernootje ! Kom geef me nog een pil en neem er zelf ook één.

Luc (geeft en neemt) : mooi koosnaampje vind je niet ?

Eric: de erotiek druipt eraf. Pepernootje godver ... Krankheimer.

Luc: begrijp je nu waarom ik liever mijn Anja zie ?

Eric: langs geen kanten. Ik geef je toch ook leuke troetelnaampjes.

Luc: muilentrekker smeerlap slijmbal klootzak misbaksel zeiker ...

Eric: zie je wel !

Luc: pepernootje is gezelliger.

Eric: okay 'k zal je dan ook maar pepernootje heten maar tegen heug en meug en niet de hele tijd.

Luc (fluisterend en giechelend): en ik noem haar mijn suikerpruimpje.

Eric: wat ? Suikerpruimpje ! Pepernootje en suikerpruimpje.

Luc: schattig hé ?

Eric: fantastisch ! Pepernootje en Suikerpruimpje op de kermis. Pepernootje en Suikerpruimpje aan 't strand. Pepernootje en Suikerpruimpje in Tibet.

Luc: 't lijken wel sprookjes !

Eric: Pepernootje jong in je toestand moet je alles proberen. Waarom jaag je je gewoon geen kogel door de hersenen ? Voor zover j 'er hebt natuurlijk.

Luc: 'k heb al alles geprobeerd. Er is niks dat 'k nog niet geprobeerd heb. En 'k kan niet schieten niet ...

Eric: als 't zo niet lukt is 't omdat je geen hersenen hebt. Misschien zitten er frieten in je domme kop in plaats van hersenen. Frieten kan je niet doodschieten.

Luc: ik zal 't je eerlijk bekennen. Dankzij de pillen weet ik dat er aan sterven weinig plezier te beleven is. Waarom zou 'k dan zelfmoord plegen ?

Eric: hopeloos. Ho-pe-loos ! Wat moet ik met jou beginnen. Ik ben stilaan aan 't eind van mijn latijn.

Luc (zingt): amen ! (Lacht onbedaarlijk) 't Zijn de pillen.

Eric (lacht mee, tussen twee lachbuien in): je neuroloog zal content zijn; 't werkt godverdomme.

Luc (snotterend van 't lachen): hij mag er ook enige weken slikken de lijkbidder.

Eric (dubbel geplooid op de grond): dat doet deugd. Nondeju dat doet deugd.

Luc (kraait het uit en neemt de pillen): hier neem er nog één (ze slikken er één allebei).

Eric (buiten adem van 't lachen): hoeveel mogen w'er slikken per dag Pepernootje ?

Luc (hoestend en proestend): één.

Eric (brult): één. Die nemen we staks wel;

Luc (stikt bijna, verslikt zich): één is geen. Kom we nemen er nog één (doen het niet).

Eric (nog steeds tranend van 't lachen): die dokters toch. Ze hebben er geen flauw benul van hoeveel snoepreizen ze aan hun neus zien voorbijgaan door er ons zo weinig voor te schrijven.

Luc (hakkend van plezier): zeggen dat Anja zich in 't zweet aan 't lopen is.

Eric (kapot van 't lachen): straks valt ze dood. 't Zou d 'eerste niet zijn.

Luc (gierend): 'k zie ze haar al reanimeren;

Eric (heesgelachen): twee luiszakken blazen er weer leven in.

Luc: joepie 'k krijg ze weer mijn suikerpruimpje.

Eric (geveinsd ernstig): helaas Pepernootje.

Luc: wat ? Is 't gebeurd ?

Eric: innige deelneming beste Krankheimer.

Luc (buiten adem van 't lachen): als't zo is bezuipen w' ons tot we 't in ons broek doen.

Eric (tussen 't lachen in): we zuipen ons dood met Veuve Clicquot.

Luc (stapt gezwind van zijn bed en danst met Eric): kom alhier ouwe gabber.

Eric en Luc (samen dansend): lang zullen we leven lang zullen we leven lang zullen we leven lang zullen we leven in de pillenmaatschappij in de pillenmaatschappij in de pillenmaatschappij.

*Terwijl ze vrolijk zingen en dansen komt Anja langs de keuken
aangelopen. Ze komt uit de douche en droogt haar haar.
Ze straalt.*

Anja: wat krijgen we nu wat krijgen we nu. (kust Eric). Deze morgen lag hij er nog verdwaasd bij zoals een konijn met myxomatose en nu ... 't is een mirakel. 'k Geloof mijn ogen niet.

Eric: daaraan zie je dat hoezeer dokters ook hun best doen om hun patiënten op de been te krijgen ze 't bij 't herstel van de zieke altijd zullen moeten afleggen tegen de genezende kracht van de morele steun van goeie vrienden.

Anja: dank je Eric (kust hem innig dankbaar).

**Einde van
"De ziekte van Krankheimer".**